661/02

Den 16. december 2002 blev i sag nr. 58.343:

xxxxx xxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxx

mod

Forsikrings-Aktieselskabet
Alka
Engelholm Alle 1
2630 Taastrup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der har Familiens Basisforsikring i Forsikrings-Aktieselskabet Alka, klager over, at selskabet har behandlet et anmeldt indbrudstyveri som et simpelt tyveri og herved har afvist at yde forsikringsdækning for et anmeldt tyveri af sølvbestik til 12 personer.

Selskabet har afvist at behandle sagen som et indbrudstyveri, da der ikke er konstateret opbrudstegn.

Klageren anmeldte telefonisk den 19/4 2001, at han havde været på hospitalet og ved hjemkomsten havde konstateret, at hans sølvbestik var væk. Klageren havde ikke konstateret opbrud af ejendommen, og han vidste ikke, hvorledes gerningsmanden var kommet ind.

Af taksatorrapport af 26/4 2001 fremgår:

> "To. 26.4. Kørte jeg til en aftalt besigtigelse, hvor jeg kunne konstatere at ft. havde et pænt hjem, at han virkede troværdig, og at der ikke var tale om underforsikring.
> En hurtig gennemgang af huset viste ingen tegn på voldeligt opbrud, hvilket ft. var enig i at der heller ikke har været.

Ifølge ft. kan tyveriet af det 3-tårnede sølvbestik være sket en af de mange gange hvor Falck havde transporteret ham til hospitalet for efterbehandlinger, og hvor han havde bedt de forskellige falckmænd om at aflåse døren til huset - men hvor han ved hjemkomsterne flere gange havde konstateret at døren havde stået åben/uaflåst!
Med baggrund i mine iagttagelser på stedet, og i fts. oplysninger, orienterede jeg ft. om at tyveriet af hans sølvtøj formentlig ikke vil kunne dækkes."

Selskabet afviste i skrivelse af 15/5 2001 til klageren at yde forsikringsdækning med henvisning til, at sølvtøj ikke er dækket ved simpelt tyveri.

Den 17/5 2001 oplyste klageren telefonisk, at gerningsmanden muligvis var kommet ind af et åbenstående vindue.

Taksatoren blev den 13/6 2001 ringet op af klageren, som fortalte:

"… at han efter min besigtigelse havde talt med en forbryder - som han kender - som havde fortalt ham at det tidligere anmeldte - og efterfølgende afviste indbrud nok var sket ved at tyven/e havde boret et hul i vinduet!
Ved fælles hjælp havde man derfor rengjort et vindue - og havde fundet et lille boret hul!
…
Som det fremgår af min delrapport nr. 1 foretog jeg selv en besigtigelse hvor jeg ledte efter opbrudspor - uden at finde huller i nogle af vinduesrammerne! - Ft. var da også, som det ligeledes fremgår af rapporten, enig i at der ikke var tegn på opbrud - og fortalte da heller intet om at hasperne på et vindue havde været taget/skubbet af da han kom hjem! Derimod fremgår det helt tydeligt af delrapporten, at ft. flere gange havde konstateret at hoveddøren stod åben når han kom hjem fra hospitalet, efter at have udleveret nøglerne til døren til forskellige falckfolk!"

I taksatorrapport af 25/7 2001 hedder det bl.a.:

"On. 25.7. Kørte jeg til den aftalte besigtigelse, hvor jeg af ft. fik forevist det vindue, ud mod baghaven, hvor omhandlede ca. ø 4-5 m/m store hul er boret igennem selve vinduesrammen, og som ft. har lukket med kit.

I den forbindelse opdagede jeg, da jeg bukkede mig ned, og da jeg bad ft. om at åbne vinduet, to andre, tilsvarende huller i vindueskarmen. Dem havde ft. ifølge det oplyste ikke selv set!

Både det omhandlede, tilkittede hul i vinduesrammen, og de to andre huller i vindueskarmen, har jeg dokumenteret med de vedlagte foto.

…

Fr. 27.7. Ringede jeg til politiet, hvor pa. H.L. på min forespørgsel oplyste, at han ikke under sin besigtigelse havde set de to underboringer i vindueskarmen - men at det måske var fordi han ikke havde set vinduet stå åbent!

…

Under samtalen fortalte pa. L. i øvrigt, at han i sin rapport havde skrevet 'at han fandt det ret usandsynligt, at omhandlede vindue skulle have kunne åbnes med værktøj igennem det kun ø 4-5 m/m store hul - idet en normal underboring er på ø 10-12 m/m'."

Den 6/7 2001 blev taksatoren atter kaldt til ejendommen, og af rapporten fremgår:

"Fr. 7.6. Kørte jeg til det aftalte møde hos ft., hvor det - efter et godt stykke tid - lykkedes hr. K.N. fra F. Låseservice at få åbnet omhandlede vindue, ved, med et kraftigt stykke ståltråd (en trådbøjle) at få drejet det indvendige håndtag fri af låsestillingen.

Men som det tydeligt fremgår af de to foto-serier, (A) fra mit første besøg, og (B) fra dette sidste besøg, er hullet imellem mine to besøg blevet mere end dobbelt så stort! - hvilket ft. måtte erkende - dog ifølge ham, uden at vide hvordan dette er sket 'det er i hvert fald hverken ham selv eller hans børn der havde lavet hullet større'. Ifølge. ft. 'må det være låsesmedens drejen rundt med ståltråden inde i hullet, der har ændret dets størrelse' - hvilket selvfølgelig er helt udelukket, da et rundt stykke ståltråd, der drejes rundt i hullet, ikke kan påvirke træet."

Nævnet har fået forelagt de omtalte fotos.

Klageren er utilfreds med selskabets afvisningspåstand og har i klageskrivelsen bl.a. anført, at tyveriet fandt sted den 18/4 2001. Af skrivelsen fremgår endvidere:

"Desværre kan jeg ikke lige sige hvad nat/dag det er foregået, da min hukommelse er ret dårlig. Jeg har længe før den tid det skete henvendt mig til Rigshospitalet men de

skulle have en henvisning fra min læge som hun ikke ville give mig på grund af alderdom. Så har jeg talt med Århus Amtssygehus men de skal også have en henvisning fra min læge, så det gik heller ikke."

I selskabets skrivelse af 20/6 2002 til nævnet hedder det bl.a.:

"Forsikringens dækning ved indbrudstyveri fremgår af betingelsernes afsnit 4.7. Indbrud er defineret som 'Tyveri ved indbrud i forsvarligt aflåst bygning eller lokale'.

Såfremt der ikke kan konstateres opbrudstegn betragtes tyveriet som simpelt tyveri. Ved simpelt tyveri dækker forsikringen ikke tyveri af særlige private værdigenstande, jfr. betingelsernes afsnit 3.4.

Særlige private værdigenstande er bl.a. ting, hvis værdi i al væsentlighed beror på, at de er af guld, sølv eller platin. Klagers sølvbestik var angiveligt såkaldt 3-tårnet sølv (rent sølv i modsætning til plet) og værdien af bestikket må således i al væsentlighed tilskrives dets sølvværdi.

Den sikrede har efter almindelige regler bevisbyrden for rigtigheden af det krav, han gør gældende mod selskabet.

Vi finder fortsat ikke at klager har sandsynliggjort at sølvtøjet er bortkommet ved et indbrudstyveri i betingelsernes forstand, og vi må på baggrund af de foreliggende oplysninger således fastholde, at det anmeldte tyveri er korrekt behandlet som simpelt tyveri i henhold til de gældende forsikringsbetingelser."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**INDBRUDSTYVERI**

Tyveri ved indbrud i forsvarligt aflåst bygning eller lokale."

Nævnet udtaler:
Det påhviler den sikrede at sandsynliggøre, at der foreligger en af forsikringen omfattet forsikringsbegivenhed.

Selskabet bestrider ikke, at sølvtøjet er mistet ved tyveri, og dette lægges til grund.

Af de ovenfor citerede vilkår fremgår, at forsikringen dækker tyveri efter bestemmelserne, og der er således dækning for indbrudstyveri og simpelt tyveri. Sølvtøj er imidlertid alene dækket ved indbrudstyveri, der er defineret som tyveri ved indbrud i forsvarligt aflåst bygning eller lokale.

Denne bestemmelse skal ifølge retspraksis, jf. Ugeskrift for Retsvæsen 1986, side 125, side 129 og side 449, fortolkes som en sikkerhedsforskrift, jf. forsikringsaftalelovens § 51, og selskabet har derfor bevisbyrden for, at pålægget om at holde ejendommen *forsvarligt* aflåst ikke har været overholdt. Det er derfor forkert, når selskabet hævder, at der er tale om simpelt tyveri, blot fordi der ikke kan konstateres opbrudstegn. At selskabet har bevisbyrden for, at der ikke var forsvarligt aflåst, forudsætter dog, at forsikringstagerens oplysninger om aflåsningsforholdene som udgangspunkt kan karakteriseres som forsvarlig aflåsning.

I den foreliggende sag strækker gerningstidspunktet sig ifølge klagerens forklaringer muligvis over en længere uvis periode, og der er ikke konstateret synlige tegn på opbrud af bygningen eller i øvrigt anført nogen nærmere begivenhed. Det er derfor usikkert, om der på de mulige gerningstidspunkter har været forsvarligt aflåst.

I et sådant tilfælde finder nævnet – i overensstemmelse med rets- og ankenævnspraksis, jf. bl.a. Højesterets dom i Ugeskrift for Retsvæsen 1999, side 998 - at klageren ikke har tilvejebragt tilstrækkelig sikker formodning for, at bygningen har været *aflåst* på tyveritidspunktet.

Nævnet finder det således mere sandsynligt, at der ved en eller flere lejligheder har været adgang til boligen under sådanne omstændigheder, at tyveriet ikke kan anses for at være indbrudstyveri.

Nævnet kan herefter ikke kritisere, at selskabet har betragtet tyveriet som simpelt tyveri, hvorfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand